

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 27.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **14094** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.4,вр. с чл.2в от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл.4, пар.3 от ДЕС.

Образувано е по искова молба от [фирма], ЕИК –[ЕИК], представляван от Г. Л. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Т. Д. и адв. И. Д. – САК, съдебен адрес: [населено място],[жк], [улица], №2, ет.2, ап.17 с р е щ у ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, БУЛСТАТ –[ЕИК], представляван от Г. З. Ч. - председател и НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, БУЛСТАТ –[ЕИК], представлявана от Г. П. Д. – директор. Претендира се обезщетение, с цена на иска 463 537,35 лв., ведно със законната лихва от предявяване на иска, представляваща имуществени щети, причинени от ответниците, на основание чл.4, вр. с чл.2в от ЗОДОВ и чл.4, пар.3 от ДЕС.

В депозирано пред съда на 29.09.2020г. искане, ищецът чрез процесуалните си представители, мотивира отправяне на следните преюдициални въпроси:

1.Текстът на чл.47 от Харта на основните права на Европейския съюз допуска ли съдебно производство, по което последната съдебна инстанция е една от страните в производството?

2.Принципите на право на ефективни правни средства и на безпристрастен и независим съд, прогласени в чл.47 от хартата на основните права на ЕС, допускат ли съдебно производство, по което последната инстанция е една от страните по делото?

В искането са посочени нормите от приложимото право на Република България - чл.2в и чл.7 от ЗОДОВ; чл.203 АПК, чл.208 и чл.217 АПК; чл.47 от Харта на основните права на ЕС, 2012/С 326/02 - Член 47 - Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес: Всеки, чийто права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за

защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия.

Всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон. Всеки има възможността да бъде съветван, защитаван и представляван. На лицата, които не разполагат с достатъчно средства, се предоставя правна помощ, доколкото тази помощ е необходима, за да се осигури реален достъп до правосъдие. Счита, че цитираната национална уредба е в грубо противоречие с основен принцип в Общностното право, а именно чл.47 от Хартата, поради това, че действащата правна уредба предвижда искове като процесния да бъдат разглеждани на последна инстанция от ВАС, който същевременно е и страна по делото.

От ответника Национална агенция за приходите е представено становище за неоснователност на искането. В конкретната хипотеза няма разпоредба на правото на ЕС от значение за изхода на делото, която се нуждае от тълкуване.

Ответникът Върховен административен съд не представя становище по искането на ищеца.

От СГП е представено становище за неоснователност на искането, тъй като разглеждането на настоящето дело като последна инстанция от ВАС не би нарушило правото на справедлив процес, в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден със закон, в случая ЗОДОВ и АПК.

Съдът, като взе предвид становището на страните намира, че искането за преюдициално запитване по въпросите в Искане, депозирано в съдебно заседание на 29.09.2020г. е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение, по следните съображения:

Съгласно нормата на чл.628 ГПК, когато тълкуването на разпоредба от правото на ЕС или тълкуването и валидността на акт на органите на ЕС е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности.

По аргумент от чл. 628 във вр. с чл. 633 от ГПК, при които български съд установи, че тълкуването на общностна норма или валидността на акт на органите на ЕС са от значение за правилното решаване на повдигнатия пред него спор, той следва да отправи запитване до Съда на Европейския съюз, чието решение ще е задължително за всички национални съдилища и учреждения. Нормата на чл. 267 от Договора за функционирането на ЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при постановяване на решението по конкретен правен спор.

Нито един от поставените два въпроса в искането не представлява такъв по смисъла на чл. 267 ДФЕС, а именно: не се иска тълкуване на конкретна разпоредба от договора; не се поставя въпрос за валидност или тълкуване на друга разпоредба от производственото право на съюза; не се твърди наличие на противоречие на приложимо към спора национално право с право на съюза; не е налице позоваване на приложимост на национално право, поради факта че се основава на незаконосъобразна или невалидна разпоредба на правото на съюза.

Съгласно постоянната практика на Съда на ЕС, отговорност на държавата за вреди, причинени на частноправните субекти вследствие нарушения на правото на Съюза, може да възникне независимо от това, кой е публичният орган, извършил нарушението, съответно независимо от вида нарушението – било то неправилно транспонирана директива или поддържане в сила на национална правна норма, която

противоречи на правото на ЕС или решение на национална юрисдикция, която се произнася като последна инстанция в противоречие с правото на ЕС /Решения по делата С-6/90 и С-9/90, С-46/93 и С-48/93, С-5/94, С-224/01, С-160/14, С-173/03/. Пасивната процесуална легитимация на ВАС произтича и от Решение по делото К., С-224/01, в което СЕС извежда правилото, че всяка държава членка е длъжна да поправи вредите от нарушение на правото на ЕС, извършени от държавен орган, включително национален съд, действащ като последна инстанция. При установената към настоящия момент система на съдилища и подсъдност е възможно и допустимо, а това следва и от делото К., административните съдилища да разглеждат делата за обезщетяване на вреди, причинени от Върховния административен съд, като е налице изрична правна уредба в чл.2в от ЗОДОВ. Европейската практика сочи и това е възприето от националния съд, че е допустимо последната съдебна инстанция да бъде страна по дело за вреди, причинени от нарушение правото на ЕС.

От друга страна нормите на общностното право са пряко приложими, поради което ако националната норма им противоречи, то съдът следва да ги остави неприложени и да приложи пряко общностната норма. Поради това противоречието се установява от националния съд и не е необходимо сезиране на СЕС. Следва да бъде отбелязано, че принципите за справедливост и безпристрастност на съда са гарантирани и от нормите на националното право - от Конституцията на Република България и законите на страната.

Извън горното, следва да се има предвид, и че решението на настоящия съд подлежи на обжалване, поради което съгласно чл. 267, ал.3 от ДФЕС като по-долна съдебна инстанция не е задължен да сезира СЕС с поставените въпроси, негова е преценката дали за повдигнатите въпроси е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение. А настоящият състав преценява, че не е необходимо да се отправи преюдициално запитване до СЕС по така поставените въпроси.

Предвид горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК –[ЕИК], представляван от Г. Л. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Т. Д. и адв. И. Д. – САК, съдебен адрес: [населено място],[жк], [улица], №2, ет.2, ап.17 за отправяне следните преюдициални въпроси до СЕС: 1.Текстът на чл.47 от Харта на основните права на Европейския съюз допуска ли съдебно производство, по което последната съдебна инстанция е една от страните в производството? 2.Принципите на право на ефективни правни средства и на безпристрастен и независим съд, прогласени в чл.47 от хартата на основните права на ЕС, допускат ли съдебно производство, по което последната инстанция е една от страните по делото?

Определението е окончателно.

Дава ход на процесуалните действия, като насрочва съдебно заседание за 08.12.2020г. от 09,30ч.

СЪДИЯ:

